

Medlem Met. De „4 Ore“ forslaar meget lidt; for den Pris vinder det ærede Medlem ingen Tilslutning.

Klein: Man har fra forskellige Sider gjort mig den Ære at dvæle ved de Bemærkninger, jeg fremsatte i forrige Møde. Nævnlig har det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) omtalt den Stilling, som jeg formentlig havde indtaget til den foreliggende Sag. Det forekommer mig imidlertid, at der var ikke rigtig Klarhed til Stede i hans Opfattelse, og at han til Dels har opfattet mig paa en noget forfælselig Maade. Han ytrede snart, at det lod, som jeg ikke tillagde Sagen, som han sagde jeg talte imod, nogen stor Betydning. Han tilføiede rigtignok, at han næsten mistænkte mig for at have, hvis jeg ikke hørte fejl, en Skælm bag Øret, og at, hvis det forholdt sig, som jeg havde sagt, at Kommunen skulde bringe et Offer af mange Millioner Kroner, saa vilde det maaske ikke en Gang være forsvarligt, om jeg var med til en saadan Ordning. Han endte saa med at udtale sig, som om jeg hørte til denne Sags varmeste Forsvarere. Jeg ved nu ikke rigtig, hvad det ærede Medlem egentlig mener, om han mener, at jeg har udtalt mig imod Sagen, eller jeg er en varm Forsvarer af Sagen. Jeg vil nødig have, at min Stilling skal anses for at være tve-tydig, og jeg vil derfor gentage, hvad jeg har sagt tidligere, og som jeg nu ser, man kan læse sig til i Rigsdagstidenden, at jeg anser det for at være fuldt i sin Orden, at Hovedstadens Kommune ikke modsætter sig Ordningen af et Anliggende, som maa siges at have stor og almindelig Interesse. Og det er min Mening, at det maa siges at have stor og almindelig Interesse, at disse indvirkede Forhold, paa hvis Løsning man har arbejdet i saa mange Aar, nu omsider en Gang kunde blive førte til Ende. Men dette udelukker ikke, at jeg mener, hvad jeg har sagt, at jeg gør, og hvad der virkelig er min Mening, at den Ordning, man her foreløbig er bleven enig om og indstiller til Godkendelse, er en Ordning, hvorved Kjøbenhavns Kommune i Virkeligheden bringer store Ære. Det er min Mening, at dersom denne Ordning ikke kommer i Stand nu, og dersom dette Forhold fortsættes, som det foreligger nu, vil det meget hurtigt vise sig, at man fra Statens Side har gjort ulogt i ikke at gribe den Overenskomst, hvorom der er Spørgsmaal, og hvor meget Kommunen end af forskellige Grunde kunde have ønsket og maa ønske, at Sagen føres til Ende, vil

den dog rent finansielt eller økonomisk betragtet ikke lide noget ondt ved, at Sagen ikke nu bringes til Ende. Det er virkelig min Mening, og jeg beder det ærede Medlem være overbevist om, at det forholdt sig saa. Jeg har antydet, hvorfor jeg tror, det maa siges, at det ikke har stor økonomisk Interesse for Kommunen nu at faa bragt denne Ordning i Stand. Vel har jeg hørt senere udtale, at saaledes som Forholdet var, naar Kjøbenhavns Kommune havde en Ejendomsret, men ikke Brugsretten, medens Brugsretten tilkom Militæretaten, da var denne Ejendomsret ikke 4 — jeg husker ikke, om det var Ære eller Skilling — værd (Højemark: Det var kun Ære!) altsaa ikke 4 Ære værd. Jeg vil i den Henseende henholde mig til en Udtalelse af den ærede Viceformand (Clausen), at man skaber en Sag ved at bruge alt for stærke Overdrivelser. Nu forholder det sig i Virkeligheden saaledes, at man ikke kan sige, at Kjøbenhavns Kommune har den blotte Ejendomsret, medens Brugsretten tilkommer en anden, nemlig Militæretaten, thi Kommunen har virkelig ogsaa Brugsret; Militæretaten har en vis Brugsret, men sandelig ikke al Brugsret. Jeg skal derfor ikke indlade mig paa disse interessante Spørgsmaal, der bleve opstaaede af det ærede Medlem fra Langeland (Brandes), om Militæretaten kunde forhindre Kjøbenhavns Borgere at spadserere paa Fælleden osv. Thi som sagt, Militæretatens Brugsret er i alt Fald indskrænket. Den Brugsret, Kjøbenhavns Kommune har, uagtet den maa finde sig i, at Soldaterne øksercere paa Kjøbenhavns Fælleder, er sandelig heller ingenlunde værdiløs. Jeg er ikke i Stand til udtrykkelig at nævne et bestemt Tal for den Indtægt, som Københavns Kommune har af sine Fælleder, men alle de Herrer vide jo dog maaske, at der er en hel Del Kreaturer, der græsser paa Fællederne, og de græsser ikke gratis, der maa betales derfor. Jeg vil ikke nævne noget Tal, for jeg husker ikke det bestemte Tallet, men det er dog adskillige Tusinde Kr., som kommer ind i Kommunens Kasse i Leje for denne Brugsret. Det er altsaa adskillige Hundrede Tusinde Kr., som Fællederne maa siges at repræsentere i Kapitalværdi, allerede som Forholdene ere nu. Det samme ærede Medlem, hvortil jeg sigter, ytrede ogsaa, at det var i sin Orden, at Kjøbenhavn vilde vinde store Fordele; for alt, hvad den fik, var det værdifulde, og derimod det, som den overlod til Militæretaten, ikke meget værd. For det første vil jeg nu her erindre om, at hvad Fællederne angaar, er det dog Meningen, at